

Katarinas konst är på väg mot New York

Text & Foto: Charlotte Göransson

SOLLEFTEÅ: *Hon strålar. Likt färgerna på höstlöven skiftar uttrycket i Katarinas ögon. Efter några års uppehåll för vanligt arbete blev längtan efter konstnärskapet för stort. Nu målar hon för fullt och i november är hennes konst med vid en internationell samutställning för digitalkonst i New York.*

- Det är så spännande. Jag reser inte dit själv, men ni som har vägarna förbi 139 11th Street, Brooklyn, New York City i november är välkommen att titta in, säger Katarina.

I dagsläget är fem konstnärer klara för utställningen som även innefattas av en tävling. Innan oktobers slut beräknas många, många fler deltagare finnas med. Juryn består av kritiker, konstnärer och skribenter.

Digitalkonst har exploderat lavinartat under senare år. Katarina ser konstformen som ett naturligt uttryckssätt.

- Variationen av färg och form är oändligt. Det är ju min egen skaparkraft som avgör resultatet, säger Katarina.

Det var i början av 2000-talet började hon experimentera med digitalkonst och tack vare det tog skapandet skruv på allvar igen.

- Känslan var härlig, berättar Katarina.

Förutom digital konst är akryl och tusch hennes vardag. Hon hämtar inspiration ur både små och stora ting i livet.

- Ett blad, ett mönster, en människa, det kan vara nästan vad som helst. Jag har oftast flera tavlor på gång i tanken samtidigt. Vissa saker fungerar i praktiken och andra inte,

säger Katarina.

Katarina Jahlitz trivs bäst i den abstrakta världen. Inom akryl är favoriterna blått och rött. Tuschmotiven är alltid svarta, medan digitalmålningarna skriftar i regnbågens alla färger. Eller som hon själv uttrycker det: "När jag tänker grafiskt tänker jag mjukt och runt, jag tänker svartvitt och distinkt, rörelse och stillhet, människa och djur".

En del konstnärer väljer ateljéer stora som magasin, men Katarina använder sitt lilla sovrum som skaparhörna.

- Jag vill kunna plocka upp penseln blixtnabbt när en idé ramlar över mig. Visst är det litet, men det perfekta är att allt kan ligga framme, säger Katarina.

Språngbrädan in i konstnärsvärlden skedde på 70-talet.

- Jag var tretton år och en morgon när tidningen återigen var näst intill oläslig på grund av mitt kludd, så undrade mamma och pappa om jag inte kunde tänka mig att börja måla tavlor istället. Och så blev det, säger Katarina.

Tonårstiden upplevde hon i svartvitt - det var tusch som gällde för hela slanten. På 80-talet målade hon mycket i olja, men tvingades sluta på grund av allergi.

- Det kändes som rena katastrofen så klart, men som tur var fick jag tips om akryl, säger Katarina.

Akryl visade sig passa Katarinas skaparådra bra.

- Fördelen med akryl är att det torkar fort och blir klar snabbt. En oljemålning däremot behöver upp till sex månader för att torka, säger Katarina.

Under större delen av 90-talet arbetade hon på kontor. Efter ett tag kändes den miljön för påfrestande både för kropp och själ.

- Jo, jag målade inte när jag arbetade heltid. All kraft gick åt till jobbet kändes det som, säger Katarina.

Idag befinner hon sig mitt i konstnärskapet på många sätt. Hon är medlem i nätverket

Svenska konstnärer. En hemsida som lett till att hon uppmärksammas.

- Konstrecensent Bertil Wivhammar hittade min konst där och när jag läste hans recension tänkte jag, herregud, är det verkligen min konst han skriver så positivt om, berättar Katarina.

Hon är även ordinarie ledamot i ett nystartat nationellt nätverk som heter Female Artwork of Sweden.

- En fördel med nätverket är att jag tillsammans med andra konstnärer kan nå ut på bred front som till exempel samutställningen i New York. Det spar både tid och pengar, men visst är det roligast att vara på plats själv, säger Katarina.

Favoritmotiv i Sollefteåbygden?

Utsikten från Hallstaberget över neijden vore fin att föreviga, säger Katarina.

Text & Foto: Charlotte Göransson

Ur: Sollefteå.nu fredag 3 oktober 2008.

Webb: <http://www.solleftea.nu/2.143c4231051448cd0680000.html>